

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący wnoszą o częściowe stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 23 lipca 2008 r. w sprawie C 48/2006 (ex N 227/2006) — Niemcy w zakresie, w jakim wskazuje ona skarżących jako beneficjentów pomocy państwa uznanej za niezgodną ze wspólnym rynkiem oraz w zakresie, w jakim decyzja ta nakazuje Niemcom odzyskanie zarzucanej pomocy państwa.

W dniu 5 kwietnia 2006 r. Niemcy dokonały zgłoszenia środków podjętych przez państwowy port lotniczy Leipzig/Halle oraz kraj związkowy Saksonii w związku z budową i eksploatacją nowego południowego pasa startowego lotniska Leipzig/Halle, dotyczących w szczególności utworzenia europejskiego węzła komunikacyjnego grupy DHL w celu obsługi przesyłek ekspresowych realizowanej przez nią na tymże lotnisku. Do zgłoszonych środków należały konkretnie „umowa ramowa (¹)” zawarta pomiędzy lotniskiem a DHL Hub Leipzig, jak również „list gwarancyjny” wystawiony przez kraj związkowy Saksonii na rzecz lotniska Leipzig/Halle i DHL Hub Leipzig, w którym udzielono gwarancji wypłaty określonej kwoty odszkodowania w razie, gdyby wbrew ustaleniom spółka DHL Hub Leipzig musiała zaprzestać działalności na rzeczonym lotnisku. Skarżące podnoszą, że w wyniku wydania zaskarżonej decyzji zostały one pozbawione możliwości dochodzenia wykonania zobowiązań umownych podjętych przez lotnisko Leipzig/Halle i Mitteldeutsche Flughafen (MFAG) na mocy umowy ramowej i skorzystania z gwarancji udzielonej w liście gwarancyjnym, a także zostały one zobowiązane do zwrotu zarzucanej pomocy państwa.

Strona skarżąca podnosi następujące zarzuty:

W swym pierwszym i drugim zarzucie skarżące podnoszą, że Komisja popełniła oczywiste błędy dotyczące zastosowania art. 87 ust. 1 WE. W ich opinii, uznając „klauzulę o lotach w porze nocnej” oraz „klauzulę 90 %” za pomoc państwa Komisja błędnie zastosowała wskazane postanowienie. Skarżące twierdzą, że Komisja w oczywiste błędny sposób posłużyła się kryterium inwestora prywatnego, przyjmując za punkt odniesienia listopad 2004 r., a nie rzeczywistą datę zawarcia umowy ramowej. Ponadto skarżące podnoszą, że Komisja w oczywiste błędny sposób uznała, że, bez względu na punkt odniesienia przyjęty dla określenia daty podjęcia decyzji inwestycyjnej, tzw. nieograniczone gwarancje udzielone w umowie ramowej tak czy inaczej stanowiły pomoc państwa, gdyż ryzyka podjęte przez DHL zgodnie z tymi postanowieniami zostały pokryte przez zastrzyk kapitałowy, który sam w sobie stanowił pomoc państwa.

W zarzucie drugim skarżące podnoszą, iż Komisja w nieprawidłowy sposób zastosowała art. 87 ust. 1 WE uznając, że list gwarancyjny stanowi pomoc państwa, nie biorąc przy tym pod uwagę praktyk gospodarczych stosowanych zwykle między spółkami dominującymi a spółkami zależnymi.

W swym trzecim zarzucie skarżące podnoszą, że Komisja naruszyła art. 253 WE, gdyż, uznając klauzulę o lotach w porze nocnej, klauzulę 90 % oraz list gwarancyjny za pomoc państwa, nie wzięła ona pod uwagę wszystkich istotnych czynników.

W swym czwartym zarzucie strona skarżąca podnosi, że Komisja popełniła oczywisty błąd w zakresie oceny, nakazując odzyskanie zarzucanej pomocy państwa.

W zarzucie piątym skarżące podnoszą, że Komisja naruszyła art. 235 WE uznając, że w art. 8 i 9 umowy ramowej zawarte są postanowienia stanowiące pomoc państwa oraz orzekając, że klauzule te są niezgodne ze wspólnym rynkiem i z tego względu należy zaprzestać ich wykonywania.

(¹) Zgodnie z komunikatem opublikowanym w Dz. U. 2007, C 48, s. 7, umowa ta nakłada na lotnisko zobowiązanie do wybudowania nowego południowego pasa startowego oraz dalsze zobowiązania odnoszące się do zdolności przeładunkowych i eksploatacji lotniska. W razie niewykonania tych zobowiązań (np. gdyby właściwe władze zakazały przeprowadzania operacji lotniczych nocą), DHL może domagać się wyrównania poniesionych strat i zapłaty odszkodowania.

Skarga wniesiona w dniu 9 października 2008 r. — Wilfer przeciwko OHIM (Główka gitary)

(Sprawa T-458/08)

(2009/C 6/71)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Hans-Peter Wilfer (Markneukirchen, Niemcy)
(przedstawiciele: adwokat A. Kockläuner)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 25 lipca 2008 r. w sprawie R 78/2007-4 w całości;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy przedstawiający główkę gitary w kolorach srebrnym, szarym i brązowym dla towarów należących do klas 9 i 15 (nr 2 639 821)

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty:

- naruszenie przepisu art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 ⁽¹⁾;
- naruszenie zasady badania stanu faktycznego z urzędu, włącznie z brakiem zastosowania się do reguł dotyczących ciężaru dowodzenia, do których odnosi się art. 74 ust. 1 rozporządzenia nr 40/94;
- naruszenie obowiązku uzasadnienia w rozumieniu art. 73 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 40/94;
- naruszenie zasady równego traktowania.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 21 października 2008 r. — Lancôme przeciwko OHIM — Focus Magazin Verlag (ACNO FOCUS)

(Sprawa T-466/08)

(2009/C 6/72)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Lancôme parfums et beauté & Cie SNC (Paryż, Francja) (przedstawiciele: adwokaci A. von Mühlendahl i J. Pagenberg)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Drugą stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Focus Magazin Verlag GmbH (Monachium, Niemcy)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 29 lipca 2008 r. w sprawie R 1796/2007-1;
- oddalenie sprzeciwu wniesionego przez drugą stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą wobec rejestracji rozpatrywanego wspólnotowego znaku towarowego w części, w jakiej jest on uzasadniony istnieniem znaku towarowego, na który powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu oraz istnieniem prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w rozumieniu art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez skarżącą w związku z postępowaniem przed Izbą Odwoławczą; oraz

- obciążenie drugiej strony postępowania przed Izbą Odwoławczą kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez skarżącą w związku z postępowaniem przed Izbą Odwoławczą, w przypadku przystąpienia przez drugą stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą do niniejszego postępowania w charakterze interwenienta.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „ACNO FOCUS” dla towarów należących do klasy 3 — zgłoszenie nr 3 272 705 Właściciel znaku lub oznaczenia,

na które powołano się w sprzeciwie: Focus Magazin Verlag GmbH Znak lub oznaczenie,

na które powołano się w sprzeciwie: dokonana w Niemczech rejestracja nr 394 07 564 słownego znaku towarowego „FOCUS” dla towarów i usług należących do klas 3, 5, 6, 7, 8, 9, 14, 15, 16, 18, 20, 21, 24, 25, 26, 28, 29, 30, 33, 34, 36, 38, 39, 41 i 42; zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 453 720 dla między innymi towarów należących do klasy 3

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 42 ust. 3 w związku z art. 43 ust. 2 rozporządzenia Rady nr 40/94, ponieważ Izba Odwoławcza przyjęła błędne stanowisko, że druga strona postępowania przed Izbą Odwoławczą może powoływać się na towary należące do klasy 3 do celów sprzeciwu wobec rejestracji rozpatrywanego wspólnotowego znaku towarowego; naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 40/94, ponieważ Izba Odwoławcza błędnie ustaliła, że w przypadku rozpatrywanych znaków towarowych występuje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

Skarga wniesiona w dniu 17 października 2008 r. — ISDIN przeciwko OHIM — Pfizer (ISDIN)

(Sprawa T-467/08)

(2009/C 6/73)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Isdin, SA (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat M. Esteve Sanz)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Drugą stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Pfizer Ltd (Sandwich, Zjednoczone Królestwo)